

valet consequentia. Sic licet actiones, sensus, & professio fidei, spei, & charitatis sæpe interrumpantur: ipsi tamen habitus perpetuò manent sine intermissione.

XVI. Positâ fide salvificâ ponitur & spes. Nam tres illæ virtutes theologicæ, fides, Spes, & Charitas individuo nexu cohærent I. Cor. 13. v. ult. Coloss 1 v. 4 5. Itaq; cum reciprocantur inter sese, argumentum à fide ad spem, à spe ad fidem, à fide ad charitatem, à charitate ad fidem, à spe ad charitatem, à charitate ad spem, est omni exceptione majus; ita nempe ut unâ positâ vel sublatâ ponatur vel tollatur altera.

C A P U T XXV.

De Iustificatione.

I. A Iustificatione legali ad Evangelicam, & contrâ, non valet conclusio. Illâ siquidem post lapsum nemo justificatur, hâc verò omnis Christianus verâ fide præditus justificatur Rom 3 v. 20. 26 30.

II. A Iustificatione, qua fit coram hominibus, ad iustificationem, qua fit coram Deo, non procedit argumentum. Ratio est; quia coram Deo justificamur solâ fide Rom 3. coram hominibus, operibus. Iacob. 2.

III. A Iustificatione ad electionem, vocationem, sanctificationem, & glorificationem valet consequentia, & vicissim à singulis ad singulas,